

Kot neomejeni gospodarji agrarne reforme so se vrgli demokratije na naseljevanje dobrovoljcev (dobrovoljci so razni bivši avstro-ogrski medvojni čezrtarji in ujetniki, ki so se pustili v ujetništvu izvršiti v takozvane legije, ki so se potem borile na strani Rusov, Srbov, Francozov in Italijanov proti rajni Avstriji v Vojvodini in Sremu. Med te dobrovoljce so razdelili demokratije najlepšo in najrodovitnejšo veleposest zgoraj omenjenih pokrajin, ne oziraje se na dejstvo, ali bodo ti ljudje to zemljo obdelovali ali ne!

Demokratom je bilo vseeno, dobi li zemljo kak bivši čevljar, krojač ali tovarniški delavec, policaj ali žandar, kateremu se niti ne sanja o poljedelstvu, ampak samo obljubiti je moral, da bo spustil pri volitvah kot znak zahvale za zemljo svojo volilno kroglico v demokratsko skrinjico.

Radi razdelitve najrodovitnejše zemlje med popolnoma za poljedelstvo nepoklicane ljudi, piše g. Nedelkovič, vidimo danes na stotisoče oralov najboljše bačke in banatske zemlje, kako leži nerazorana, neobdelana in neposeljena. Vsakemu potniku se nudi pri Novem Sadu pogled na 36.000 oralov posesti v enem skupnem kosu, ki sameva pusto neobdeljena ter nedotaknjena.

Službeno je potrjeno, da je površina obsejane posesti to leto mnogo manjša v naši državi kakor lansko leto in to samo radi agrarne reforme. Nekaterim veleposetnikom v najrodovitnejših krajih se je posrečilo, da jim je prizanesla agrarna reforma, kar so imeli zveze z visokimi demokratskimi politiki potom advokatov, ki so postali kar čez noč radi posredovanj večkratni milijonarji. Drugi del veleposetnikov, katerih posesti še ni do danes razdeljena, pa jo pusti po večini neobdelano, ker si ni v svesti, da bo tudi žel kar je posejal. Lahko namreč zadene kakega veleposetnika kar čez noč bliž agrarne reforme in potem izgubi poleg zemlje še posetano seme.

Radi že izvedene agrarne reforme in zaradi strahu pred njo je ostal ogromen del nepreglednih veleposestev lani in letos po večini neobdelan. — Radi teh žalostnih dejstev iz poglavja o neumno-pristranski izvedbi agrarne reforme in neprestanega strahu pred njo se je moralo in se še mora letos uvažati drago rumunsko in ameriansko žito, ki je franko Beograd še vedno ceneje kakor pa naše domače.

Ker se izrablja celo zemlja v grde strankarske politične namene in razdeljuje med nevredne in nepoklicane za obljubo volilne kroglice, je pri nas pomanjkanje že neznošno dragega kruha in glavni vzrok splošne draginje ter vedno večjih davkov, ker mesto da bi mi kot izključno agrarna država žito izvažali, ga pa uvažamo in sami po nekaterih krajih Slovenije, Dalmacije, Bosne-Hercegovine in južne Srbije stradamo po zaslugi demokratov. Agrarna reforma — glavni up tolikernih zemlježeljnih in zemljevrčnih malih ljudi — je padla v demokratsko politično blato, ki znatno ogroža gospodarsko-finančni položaj cele države.

Kako bo z letino 1922?

Beograd, 4. 4. 22.

Veliko ulogo igra v državnem in narodnem gospodarstvu Jugoslavije vprašanje: „Kaka bo letina?“ Valuta, draginja, pomanjkanje, vse je odvisno od tega, kako kažejo žitne posetve v naši državi. Danes stojimo glede preskrbe ljudstva z moko

goga lanna naprej, da stori kar se da in zadrži Silverjevo družbo. Gunn se je spomnil praznoverja svojih nekdanjih tovarišev, posnel je glas Flintov, in zares zadržal upornike tako dolgo, da sta Gray in zdravnik prihitala do jame.

„Ah“, je dejal Silver, „sreča zame, da je bil Jim pri meni. — Brez pomisleka bi bili sicer — ustrelili starega Johna!“

„Brez pomisleka!“ je odvrnil doktor Livesey dobre volje. —

V tem smo prišli do uporniških čolnov. Enega smo razbili, v drugega pa smo sami sedli in odveslali proti severnemu zalivu.

In o pravem času smo dospeli.

„Hispaniola“ je plula proti ustju zaliva, plima jo je dvignila s peska in da je bilo le malo vetra, nikdar več bi ne bili videli naše jadrnice, ali pa bi jo bili našli kje razbito ob skalovju. —

Potekali smo drugo sidro in jo varno zasidrati. Nato pa smo odveslali nazaj na jug, do navstric Gunnove votline, ki jo je bilo dobro videti z obrežja gori na hribu. Gray se je vrnil s čolnom k „Hispanioli“ za stražo čez noč, nas pa je peljal Gunn k svojemu samotarskemu bivališču.

Ni bilo predaleč. Skozi gozd ob obali smo dospeli do vznožja hriba in po zmerni, zarašeni strmini do visoke sive skale.

Pri vходу v votlino je slonel graščak na svoji puški. Pezdnav je bil prisrčen. Mojega bega ni omenil niti z besedico. Ko pa ga je Silver uljudno pozdravil, je zardel.

(Dalje prihodnjic.)

Pravljica o človeški rodovednosti.

V gozdu je živel nekoč drvar s svojo družino. Ti ljudje so bili zelo revni in so trpeli veliko po-

tako slabo, da morajo naši trgovci kupovati žito in moko v Rumuniji in v Ameriki. Dokler je še le količjak bilo zaloge, so židovi izvažali in izvažali, a sedaj moramo za lastne potrebe kupovati za neznošno visoke cene žito in moko v Rumuniji in v Ameriki. Bog nas obvaruj takih državnih gospodarjev!

Žitne setve v naši „žitnici“, t. j. v Bački, Banatu, Sremu, in sploh v žitornih krajih ob Savi, Donavi in Tisi, kažejo zelo ugodno. Vse vrste žita so izobno prezimile. Poletna in jesenska suša je zadrževala jesensko razgrnitev posetev, pa obilna letošnja spomladanska vlaga je povzročila, da so se setve učvrstile in razgostile. Ko sem se te dni vozil na črti Beograd—Idžija—Novi Sad—Subotica, sem se sam prepričal, da so poročila o ugodnem stanju zimske in spomladanske setve res istinita. Velikanske planjave sveta je obsejanega s pšenico. Kakor daleč sega oko, vse je pokrito z zelenjem našega upa, upa na cenejši kruh! Kar ne zmore ne trgovinski minister, ne minister za državne finance, to nam bo naklonil Vsemogočni nebeški viadur! Naj se državniki in politiki še tako pripravijo, na kak način bi zboljšali valuto ter zmanjšali draginjo, vsi skupaj so ubogi, nezmožni črvički. Le On nad nami je, ki daje naši zemlji po velje, da rodi dovolj kruha za vse. Preko te resnice ne more noben še tako zakrknjen rdečkar ali liberalček!

Upamo, da bo tudi v Sloveniji spomladanska vlaga pripomogla do boljšega izgleda na dobro žetev.

Glede sadja obstoji bojazen, da bodo mrzli vetrovi uničili up na dobro sadno letino. V Slavoniji, Bački, Sremu in Banatu je mraz v noči od nedelje, dne 2. na ponedeljek, dne 3. aprila uničil vse zgodnje sadje in škodoval tudi nekoliko vinski trti. Celotna zemlja je nekoliko zmrznila, tako hudo je pritisnil nočni mraz. „Kako je v tem oziru v Sloveniji, mi danes, ko to pišem v Beogradu, še ni znano.“

Z ozirom na ugodne izgledne letošnje letine so začele polagoma padati cene žitu v Novem Sadu, „er je središče jugoslovanske žitne trgovine, so v zadnjih dneh padle cene pšenice pri 1 kg za 40 do 50 vinarjev. Cena sena in slame pa pada rapidno. Le svinje in mast pokazuje še vedno mal povratek v cenah.“

Franjo Zebot.

Cebelarsko društvo za Slovenijo.

Dne 6. novembra 1897 se je položil na čebelarskem shodu v Ljubljani temelj „Slovenskemu čebelarskemu društvu za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko.“ V začetku sedanjega stoletja so posamezne omenjene dežele zaradi intenzivnejšega poslovanja druga za drugo ustanovile lastna „deželna“ čebelarska društva, vendar tako, da je pa vsem skupaj ostal list „Slovenski čebelar“ kakor društveno glasilo. Po vojnem prevratu, ko so dežele meje padle, so se deželna čebelarska društva spet strnila v celotno „Čebelarsko društvo za Slovenijo.“ Tako torej to društvo obhaja letos svojo 25letnico. Vsled tega je društveno glasilo „Slovenski čebelar“ izšel v slavnostni obliki, ki se je nad vse pričakovanje, kljub vsem današnjim težočam, posrečila! V krasno slikanem ovoju (platnicah) obsega prva izdaja (št. 1.—4.) 64 strani, ki vsebujejo obširni zgođovinski spis, mnogo člankov strokovne in dru-

manjkanje. Nekoč so začeli premišljevat i o svoji grenki usodi ter rekli: „Kdo je kriv vse naše velike nesreče?“ Kdo drugi, kakor Adam in Eva!?! Pa zakaj? Zato, ker Adam in Eva nista izpolnjevala božjih zapovedi. Mučila ju je taka radovednost, da sta jedla sad drevesa v raj, zategadelj ju je Bog kaznoval in s prvima človekoma vred — tudi vse druge ljudi. „Ko bi mi bili na mestu Adama in Eve“, sta govorila drvosek in njegova žena, „mi bi ne bili tako radovedni in neubogljivi.“

V tem času, ko sta se onadva tako pogovarjala, je šel mimo okna njihove bajtice kralj te države. Poslušal je ves pogovor, šel k njima v sobo in rekel: „Oujte me! Hočem vam pripraviti dobro življenje. Jaz vzamem celo družino na svoj dvor, — kjer bo lahko tako dobro živela, kakor jaz sam. Vsaki dan jej bodo moji kuharji pripravili najizvrstnejša jedila, katerakoli si bo družina doželela. Vse kar bo dobila na mizo, jej je dovoljeno uživati, razven enega jedila ne, katero bo vsaki dan na mizi. Ta posoda bo vedno pokrita s pokrivalom.“ Tega pokrivala ne smeta vidva mošt in žena niti odkriti, še manj pa jesti. Če vidva ne ubogata ter odkrijeta ta pokrov — že v tem trenutku vaju vržem iz dvorca, in bosta zopet morala siromašno živeti v revni bajti!“

Drvar in njegova žena sta bila nelzmerno vesela tega, kar jima je kralj razodel. Prav srčno sta se mu zahvalila ter se podala na kraljev dvorec. Tam so služabniki obadva oblekli v prekrasna oblačila, posadili so ju k polno obloženim mizam, kjer sta se gostila, da je bilo veselje. Komaj sta se vsela za mizo, že so je žene polastila radovednost. Rekla je svojemu možu: „Kako misliš ti, kaj je v tem loncu?“ — Mož odgovori: „Nič naju to ne briga, kaj se v loncu nahaja!“ — „Končno, končno“, je rekla žena, „nisem radovedna, pač pa

ge vsebine, veliko podob itd. Za pri čitanju te jubilejne številke nam stopi pred oči v glavnih potezah razvoj in napredek čebelarstva v dobi 25 let, ni razvoj in velik napredek, pomen in važnost čebelarja na razpolago, ta šele zamore pojmiti popolni razvoj in velik napredek, pomen in važnost čebelarstva v narodnogospodarskem, gmotnem, etičnem in vzgojevalnem oziru, kakor tudi velik pomen čebelarstva v naravi. Čebele namreč pospešujejo rodovitost rastlin, kajti veliko število rastlin bi brez posredovanja čebel ne rodilo nobenega sadu. A žalibog, število onih članov, ki so ostali skozi vseh 25 let stanoviti in zvesti „Čebelarskemu društvu“, e silno majhno, namreč 29 Kranjcev, 2 Korošca in 6 Štajercev, skupaj 37. Štajercev pravzaprav je 4, ker eden od teh se je priselil iz Kranjskega, torej tudi Kranjec, drugi — sicer Štajero — pa je pred kratkim odromal v Ameriko.

Četudi smo Štajerci kazali dolgo vrsto let hvaljevredno zanimanje za Čebelarsko društvo, ker večinoma smo tvorili nad eno četrtino članov celokupnega društva, vendar zadnja leta, zlasti pa po prevratu, strokovno zanimanje peša. Temu hočemo in moramo vsaj zdaj ob 25letnici odpomoči! Zdaj je še čas! Vsi čebelarji pristopite k Čebelarskemu društvu! Naj Vas ne plaši „velika številka“ za udnino. Vprašam Vas samo, kaj dobita danes za 50 kron? Koliko je danes vredna 1 krona, se dovolj prepričate pri nakupu raznih vsakdanjih potrebščin. Upam vsakega z mirno vestjo zagotoviti, da samo ta jubilejna številka „Slovenskega čebelarja“ je vredna več kot 50 K! Bodite prepričani, da le govorim v Vašo korist; le prečitajte vestno nekaj letnikov „Slovenskega čebelarja“, našli boste marsikaj koristnega in videli boste, da izven strokovnega društva ni napredka. Ena sama beseda razumnemu človeku večkrat pripomore do stotakov. Na stotine in stotine čebelarjev ima svojo boljšo strokovno izobrazbo zahvaliti društvu ter doseže skozi to boljše dohodke iz čebelarstva. Vprašajte tovariše, ki so celo 25letno dobo, ali vsaj mnogo let, zvesti društvu, vsi Vam bodo to potrdili. Šele z ustanovitvijo „Čebelarskega društva“ se je začelo čebelarstvo prav razvijati, pred tem časom je bilo dolga in dolga desetletja vse v temi. Ako hočete dokaz, Vam samo povem, da v tisti dobi brez strokovnega časopisa in brez društva je trajalo celih 40 let, predno smo Slovenci zvedeli za panj s premakljivim satnikom; ravno tako je minulo 30 let, predno se k nam prišla prva izmetalnica. Torej v lastno korist vsi čebelarji v društvo! Izven dobre organizacije ni strokovne izobrazbe! Kdor nič ne bere, nič ne ve!

Vsem čebelarjem, kateri bodo te besede razumeli in vpoštevali, želi obilo čebelarske sreče ter vesele velikonočne praznike

Ivan Jurančič, čebelarski potovalni učitelj.

„Naš dom“

je izšel. Naročniki ga dobijo za Velikonoč. Vsebinsko je: V uvodnem članku „Naš dom“ podaja dr. Fr. K. L. smer, katere se naj drži „Naš dom“ in naše mladinsko izobraževalno delo. Dekliška zvezarica Savinja in Orlica Micka C. pozdravljate zopet vsi „Naš dom“; orva z ljubko pesmico „Pozdravljaj prijatelj Naš dom!“, druga s pesniškozasnovanim „Pomladnim pismom.“ V članku: „Kako se izobražuje mladina na Danskem“ vidimo, kako skrbijo za samoizobrazbo in samovzgojo mladine v eni

bi rada samo malo odkrila pokrivalo, saj to vendar ni nič slabega! Gotovo je notri neka zelo okusna jed!“ — Toda mož ni bil tako lahkomišeln, kakor žena; reče ji: „Ce odkriješ pokrov, se lahko zgodi kaka nerodnost. Mogoče je tam kakšna mehanika, ki bi počila in bi lahko s tem povzročila šum, da bi ga slišali drugi.“ — „Bog varuj!“, vzklikne žena in že je prenehala dalje govoriti o čudapolnem loncu!

Še isto noč se je ženi sanjalo, da se je pokrov odkril in iz posode je tako lepo zadišalo, kakor še nikoli v njenem življenju. Na pokrivalu pa je bilo zapisano z zlatimi črkami sledeče: „Ce bi kdo vedel to ved, postal bi tako bogat, da bi bil še sam kralj pred njim kakor berač.“ Nato se je drvarjeva žena prebudila in je razložila sanje svojemoprogu. On ji je rekel, da je preveč mislila na lonec, zato je imela take sanje.

Drugi dan so zopet sedli k obedu.

Žena ni mogla zadržati prevelike radovednosti, rekla je možu: „O, ko bi le samo malo preiskrnila pokrov!“ — „No dobro“, je rekel soprog, „lahko pogledaš, a pazi, pazi! Le samo rahlo in zelo previdno!“ Žena je prišla za pokrov ter ga privzdignila. . . V tem hipu ste skočili iz posode dve mašni miški na tla ter izginili.

Nato so se odprla vrata, v sobo je pa stopil kralj. On je ves čas opazoval drvarja in njegovo ženo ter jima zapretil: „Ker nista hotela mene poslušati, vaju hočem kaznovati s tem, da ne smeta niti ene minute več živeti na mojem dvoru. Vidva sta o Adamu in Evi slabo sodila, a sama še niti dva dni nista mogla kročiti vaju prevelike radovednosti!“

Tako sta se drvar in njegova žena morala za pet vrtni nazaj v njuno revno bajtice ter začeti prejšnjo bedno življenje.

najzornajših kmetijskih držav Evrope; vidimo tudi, do kakšnega gospodarskega blagostanja je privedla malo dansko državo — izobrazba! Ivan Dovnik je pričel zanimivo povest: „Solmaster Aleš.“ Fantje so se nekaj v „Našem domu“ zbirali pod vaško lipo. Tudi novi „Naš dom“ jih je kar v prvi številki zopet zbral „pod vaško lipo.“ Dekleta pa zopet obdelujejo svoj „dekliški vrtec.“ V prvi številki najdemo v „Dekliškem vrtec“ lep govorec o vzgoji. „Društveni glasnik“ poroča o delovanju naših izobraževalnih društev, Orlov, Orlic, Mladeniških in Dekliških zvez.

Naročniki se prav pridno oglašajo! Največ naročnikov imajo doslej sledeče župnije: Skale 80, Šmarje pri Jelšah 60, St. Jurij ob Taboru 51, Griže 50, St. Ilj pod Turjakom 46, Sv. Peter na Medvedovem selu 43, Vojnik 40, Središki Orel 38, Sv. Tomaž pri Ormožu 36 itd.

Prvo številko smo dali tiskati nekaj števil — več nego je priglasih naročnikov. Ako jo hočete še dobiti, si „Naš dom“ tako naročite. Toda prosimo, če je mogoče več skupno! Naročnina znaša do konca leta samo 24 K. Le če bo mnogo naročnikov, bo „Naš dom“ mogel izhajati. Pozdrav! —

Uredništvo in uprava „Našega doma“, Celje, hotel „Beli vol.“

Demokrat in kmeti.

Demokrat v Sloveniji odpadajo pristaši, kakor listje z dreves začetkom zime. Demokratska stranka je kakor golo in suho drevo, ki ne poganja ne listja ne brstja ne cvetja. Deblo še stoji in to je telesno jaki dr. Kukovec. Tega debela se drži nekaj vej in vejic, kakor: Spindler, dr. Lipold, Petovar, nekaj uradnikov, trgovcev in učiteljev.

In česa se je domislil brihtni dr. Kukovec? — Da bi demokratsko drevo obvaroval nesreče, da se popolnoma posuši in umre, ga je sklenil iz mestnih tal presaditi na deželo v kmetijsko zemljo. Iz te zemlje, tako upa in se načenja dr. Vekoslav Kukovec, bo demokratsko drevo črpalo nove, življenjske soka, poživilo se bo in ojačilo, in zopet se bo na njem pokazal list in cvet. To so pomladanski upi demokratske stranke.

Ti upi pa so ravno tako varljivi, kakor upi starikave ženske na pomladitev. Demokratska stranka se je postarala v mladih letih in ni sredstva ne leka, ki bi ji mogel prinesiti pomlajenja in obnove. Najmanj se ji pomlajenja obeta od tam, kjer ni nikdar bila in živela kakor doma, od kmetijskega ljudstva.

Slovenski kmet ni nikdar maral za liberalizem. Liberalno mišljenje je mrzil kot tuje, neslovensko. Tako je bilo v nekdanji državi, tako je tudi v sedanjih. Sedaj je slovenski kmet postal še bolj oprezen za vse, kar se tiče njegove vere. Katoliška vera mu je najtrdnjša obramba za slovensko narodnost in njeno bodočnost. Zato pa odločno odklanja fisto stranko, ki hoče pod krinko narodne edinstvi ovirati in oslabiti razvoj in delovanje katoliških sil med našim narodom. Ko bodo demokrati prišli med kmete, jim bodo kmetje priredili tisti sprejem, ki ga zaslužijo protivniki katoliškega svetovnega naziranja. Sprejeti bodo kot najhujši nasprotniki katoliške vzgoje slovenske mladine. Demokratski poglavar, prosvetni minister g. Svetozar Pribečević, je ravno zdaj pripravil zakonski načrt za ureditev šolstva v državi. Ta demokratski šolski načrt odreja starišem prvo njihovo dolžnost in poglavno pravico do vzgoje otrok. On prepoveduje katoliškim duhovnikom vstop in delovanje v šoli. In taka stranka bi se naj drznila stopiti med naše katoliško slovensko ljudstvo, da bi ga pridobila za svoj protiverški in protikatoliški program? — Kolika je ta demokratska drznost, to bo demokratska gospoda kmalu sama čutila, ko se bo z zleta na deželo vračala veliko urnejše, kakor je prišla.

Da bo ta povratek se vršil še prej, kakor si mislijo gospodje demokrati, za to jamči splošno politično razpoloženje med našim kmetijskim ljudstvom. Slovenski kmet noče nič slišati o centralizmu v državi. On je odločen avtonomist in kot tak zahteva nedeljeno Slovenijo z zakonodajno avtonomijo. Demokrati pa so zagrizeni centralisti in psujejo avtonomiste kot separatiste in protidržavne ljudi. Kako bodo slovenski kmetje sprejeli tiste, ki so hlapčevski sluge centralističnega vladnega režima ter psuče in črnilo v Beogradu kmetijske pristaše ljudske stranke! Dr. Kukovec je v narodni skupščini v Beogradu v imenu „slovenskega naroda“ izjavil, da je narod popolnoma zadovoljen s centralistično ustavo, v vlado in z davki, da sploh ni nobenega nezadovoljstva med našim narodom, nasprotno da naš narod z največjim veseljem pričakuje delitev Slovenije in rop avtonomije in istinite samouprave. Dr. Kukovec in njegovi demokrati naj se nverteni, da mu bodo slovenski kmetje za to njegovo izjavo priredili tak sprejem, kakoršnega je doživel na ljubljanskem trgovskem shodu, odkoder lo je odkuril z jaderno brzino.

Dr. Kukovec namerava s svojimi zleti na deželo pregnati Puelja in Ureka ter prevzeti njuno ulogo. Tako bi politična dedščina ostala v liberalnih rokah. Pa se temeljito vara demokratski Vekoslav, ako se je uživel v ulogo političnega dediča. Istina je, da so Puelja, Ureka in celi samostojni

kompaniji izpodkopana tla med slovenskim kmetijskim ljudstvom. Politika, ki so jo samostojni delali v Beogradu, je slovenskim kmetom odprla oči, da so izpregledali in spoznali, da je liberalizem samo varanje in laž in najrša sebičnost. Liberalci ne služijo narodu, marveč svojemu žepu. V tem svojem prepričanju je slovenskega kmeta potrdilo sebično in izdajalsko postopanje kmetijskih liberalcev, ki so se hoteli skriti pod vabljivim naslovom samostojnih kmetov. Samostojneži so sedaj razkrinkani in ljudstvo se od njih obrača z ogorčenjem in s tudom, čista usoda, kakor kmetijske liberalce, čaka med našim narodom tudi gospodske liberalce. Dr. Kukovec in njegovi demokrati naj kar opustijo ta svoj politični zlet na deželo.

Sklepi okrožnega odbora Županske Zveze.

V Mariboru se je sestal preteklo nedeljo okrožni odbor Županske zveze za mariborsko okrožje. Navzoči so bili vsi odborniki in sklepali o raznih javnih, upravnih in gospodarskih zadevah. Pri zborovanju je poročal profesor Ivan Vesenjaj tudi o glavnih nedostatkih pri naši davčni zakonodaji, ki vzbujajo nevoljo in nezadovoljnost ljudstva. Vsi odborniki so posegli v razprave in soglasno so bile sklenjene resolucije, ki se pošljejo vladi in Jugoslovanskemu klubu. Sklepi so sledeči:

1. Kot edini samoupravni zastopniki in zaupniki ljudstva smatramo za svojo pravico in dolžnost, da najodločneje ugovarjamo proti nameravanemu zvišanju direktnih davkov za 200%, ker smatramo, da je gospodarsko neutemeljeno in socialno krivično, da se direktni davki povišujejo za naše ubožnejše in težko obdavčene slovenske kraje poprej, predno so direktni davki v državi vsaj približno materialno izednačeni, ako že ne po enotnem davčnem zakonu za celo državo in vse njene pokrajine.

2. Ugovarjamo proti temu, da ima posebej carina v naši državi izključno fiskalni, naravnost ljudstvo izropačiči značaj, namesto da bi pripomogla k konsolidiranju narodnogospodarskega življenja v državi. Posebej opozarjamo, da je skrajno slabo, da finančni minister določa relacijo med papirnatim in zlatim denarjem čisto samovoljno, in da se pobira tudi ležarina v zlatu. To vse ogromno podraži vse predmete našega uvoza.

3. Zborovali ugovarjamo odločno proti nameravanemu zvišanju železniških tarifov ter opozarjamo na neodoslednost železniške uprave in socialno krivico, da se favorizirajo nekateri stanovi, korporacije in posamezniki, ki dobivajo vsakovrstne udobnosti in ugodnosti. Državlani smo po ustavi vsi enakovrni, zato bodimo enakopravni posebej pri državnih napravah in ustanovah, kakor je to železnica. Ako se daje športnikom, letovičarjem in lovecem, Sokolom in drugim polovične ali celo četrtinske karte, potem ima do tega še večjo pravico kmet in delavec, ko gresta po svojih opravkih. Posebej pa bi morale veljati ugodnosti vsaj za župane in občinske funkcionarje, ko gredo po uradnih opravilih.

4. Iz ozirov na državni ugled in socialno dolžnost napram državljanom zahtevamo izplačilo 20-odstotnih odtegljajev ob priliki zopetnega žigosanja denarja.

5. Zahtevamo, da se ugovori in pritožbe pri ministrstvih posebej še v davčnih zadevah rešujejo, da ne zaostajajo ali da popolnoma ne izostajajo rešitve in odgovori. Ako ni fizične možnosti, pa naj se ustanovi tretja instanca pri ljubljanski delegaciji vlade.

6. Obžalujemo, da so se dali slovenski trgovci v Mariboru in Ljubljani zavesti in so sprejeli v svoji tretji resoluciji poziv, naj se posebej poljedelci bolj obdavčijo. Odločno povdarjamo, da je ljudstvo z direktnimi in indirektnimi davčninami že več kot preobloženo.

7. Ugovarjamo najodločneje proti zopetnemu — predpisovanju takolimenovanega vojnodobičarskega davka za leto 1920.

8. Pozivljamo vlado, naj vendar obrne svojo skrb in pažnjo na vojne ujetnike v Sibiriji, kjer po zatrdilu pobeglih in z angleško pomočjo rešenih še trpi na tisoče in tisoče Slovencev, Hrvatov ter Srbov. Vlada je dolžna, da reši te nesrečneže trpljenja in pripomore tudi doma k ureditvi razornih družinskih in pravnih razmer.

9. Zahtevamo nov, modern vojni zakon, ki bo omejil dobo službovanja ter določil, da ostanejo vojaki v svojih pokrajinah pri svojih kadih ter da se žnjati ravna človeško in dostojno ter se jim daje zadostna oskrba v hrani in oblačilih.

10. Zahtevamo najodločneje, da občinam na Slovenskem pošilja vojaška uprava slovenske dopise in tiskovine, saj imajo na podlagi ustave do tega slovenske občine pravico, vojaška uprava pa — dolžnost.

Sklenilo se je končno, da se pozovejo vse občine, da storijo občinski odbori jednake sklepe in jih pošljejo po en izvod okrajnim glavarstvom, en izvod pa za Jugoslovanski klub tajništva Slovenske ljudske stranke v Mariboru, Cirilova tiskarna.

Kakor vidimo, se je okrožni odbor Županske zveze za mariborsko okrožje odločno in resno zavzel za koristi ljudstva in je jasno tolmačil v svojih sklepih voljo in razpoloženje ljudstva.

Politični ogled.

KRALJEVINA SHS.

Generala Zečevića je vladna vašina „mojstrsko“ ubranila pred navalom opozicije. — Spočetka je predlagala večina preiskovalne komisije, ki naj bi ugotovila krivdo generala. O izročitvi sodišču seveda niso hoteli vladinovi ničesar slišati. Ker je pa opozicija zahtevala v tej komisiji tri člane, dočim so bili radikalni za prepustitev le dveh članov, je prišlo tako daleč, da je cela zadeva vsled odpora večine padla v vodo. Opozicija je v znak protesta zapustila skupščino, tako da ni imela vlada „kvoruma“, t. j. za zborovanje skupščine (trebno število poslancev).

Kot protiuslugo, ki so jo vladni poslanci nameravali vladi s tem, da so ji izglasovali povodom Zečevićeve atere zaupnico, je vlada zvišala poslancem dnevnice za 60 dinarjev na dan. Ta povisek poslanskih dnevnice pa vlada ni predvidevala v dvanaeststih, oziroma v proračunu: poslanecem se bodo delili omenjeni dinarji iz „dispozicijskega sklada“, ki si ga je vlada v iznosu 400 milijonov „zasigurala“ že pred nekaj meseci.

Beografska vlada je odposlala na mednarodno konferenco v Genovi 10 delegatov ali odposlancev. Odpotovali so dne 5. t. m., seveda sami Srbijanci, kajti Hrvat dr. Krstelj je bil v Srebru izvoljen s srbskimi glasovi in ne more nikjer nastopati kot zastopnik hrvatskega naroda. Pašič je ostal doma. Kadarkoli je namreč položaj njegove vladne koalicije v nevarnosti, vsakokrat „obohi“ g. Pašič na kaki politični bolezni. V Rapallo, kjer smo izgubili najlepše primorske kraje, je poslal: Stojanoviča in Trumbiča, v Genovo pa Ninčiča in Kumanoviča ter Krstelja. Priznati se mora, da igra sivolasi Pašič Pilatovo vlogo prav dobro; to je razvidno iz dejstva, da je poslal kar dva demokratske ministre v Genovo.

Finančni minister je dobil v finančnem odboru pooblastilo, da sme zvišati zemljiški davek za novih 200 odstotkov. Tako je bafinaška vlada znova udarila po kmetiskem ljudstvu. Radovedni smo, kako bodo samostojni in demokrati to povišanje zemljiškega davka utemeljili.

Genovska konferenca.

V predsedlek je začela genovska konferenca. Za predsednika je bil izvoljen italijanski ministrijski predsednik de Facta. V pripravah in sedaj ob zasedanju se razločno vidita dve skupini: Anglija z Italijo in Francija z malo antanto. Francoska politika je naperjena v prvem redu proti Nemčiji, in ker francoski delegati vedo, da so osamljeni, zato pa malo antanto neprestano držijo okrog sebe ter jo izigravajo ob vsaki priliki. Skušali so doseči, da bi se mala antanta smatrala pri vseh komisijah kot velika državna skupina, pa se jim ni posrečilo. — Glavni govori so naglašali potrebo gospodarskih stikov in sporazumov, gibali so se pa v prav navadnih frazah in šele ruski delegat Čičerin je pravilno naglasil, da je mogoče vse to le tedaj doseči, ako se iskreno sprejme in izvrši splošna razorožitev armad. Francija se je poprej vedno izgovarjala na rusko armado, danes pa, ko je Rusija tudi na konferenci, ti izgovori ne veljajo več. Jasno je, da bi se morala razorožitev v vseh državah z vse doslednostjo izvesti in dokler ne bodo onemogočene vse temne in nasilne nakane, kakor jih še danes goji Francija z nekaterimi državami male antante, tako dolgo ne bo sporazuma in podlage za gospodarski razvoj in za obnovo Evrope.

Tedenske novice.

Uredništvo in upravništvo „Slovenskega gospodarja“ želim vsem naročnikom in cenjenim čitateljem veselo Veliko noč!

Shod KZ pri Sv. Lovrencu na Pohorju. Na belo nedeljo dne 29. aprila, priredi Slovenska kmetijska zveza za Sv. Lovrenc in Puščavo v dvorani g. Kodra velik političen shod, ki se bo vršil takoj po prvi sv. maši, med 8 in 11. uro dopoldne. Govoril bo narodni poslanec Franjo Zebot. „Kmetije in kmetice obrtniki in rokodelci, posli in delavci, pridite v obilnem številu! Več kot nas bo, dalje se bo slišal naš glas.“

V Ljutomeru se vrši na velikonočni pondeljek po rani maši zborovanje Slovenske ljudske stranke. Shod se vrši v prostorih gostilne „Triglav.“ Govori narodni poslanec dr. Josip Hohnjec. „Somišljeniki, kmetije, delavci in obrtniki, pridite!“

V Ljubli se vrši na velikonočni pondeljek v gostilni g. Hodnik shod Slovenske ljudske stranke. Govori narodni poslanec Davorin Krajnc. Vabljeni so kmetije, delavci, obrtniki in vsi, ki trpijo pod današnjim režimom:

Primicija v Mariboru. Na velikonočni pondeljek, dne 17. aprila, obhaja v baziliki Matere Milosti nove sv. maše frančiškani o. Leon Novitskie. Novomašnik, katerega je posvetil na tih nedeljo ljubljanski knežskoof dr. Anton Bonaventura Jaglič, je ameriški rojak, kamor se vrne tekom tega poletja. Cerkvena slovesnost se začne ob 10. uri s pridvjo o. Gabrijela.

Sestanek duhovnikov-tretjerednikov bo v sredo, dne 19. t. m., pri oo. frančiškanih v Mariboru ob 10. uri dopoldne. Prisrčno povabljeni tudi drn.